

Endelig har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet meddelt mig, at han agter her at fremsætte Forslag til Lov om Oprettelsen af en Statskole for Kvinders Uddannelse til Lærereinder. Fremstættelsen af samtlige disse Lovforslag vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Finansministeren har sendt mig Eksemplarer af det i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Pensioner og Understøttelser til Hertuginde Wilhelmine Maries efterladte Hofbetjente.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter Forslag til Lov, Forslag til Lov om Oprettelsen af Soretter udenfor København samt om Søforklaringer og Søforhør, Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

Justitsministeren (Melleman):

Det første af disse Lovforslag er, som de Herrer ville se, Forslag til Lov om Arbejde af bethdeligt Omfang, som i mange Aar har været under Forberedelse paa forskellig Vis. Som bekendt, beror jo den danske Soret nu for den allerstørste Del paa Bestemmelser i Christian den 5tes danske Lovs 4de Bog, altsaa paa Lovregler, der nu ere over 200 Aar gamle. Der er velkommen adskillige senere Forordninger, som slutte sig til disse, men det er dog ikke noget meget væsentligt, saaledes at man altsaa kan sige, at Grundlaget i det hele taget er saa gammelt. Derfor har der allerede for længere Tid tilbage gjort sig Distur gældende om at faa tilvejebragt en ny Lov, ikke blot fordi selve Reglerne i mange Henseender kunne trænge til at forandres, men ogsaa paa Grund af den for Lægmand utilgængelige Skikkelse, hvori de foreligge. Man har i næsten alle andre Lande i den senere Tid afhjulpet lignende Mangler ved udførlige Kodifikationer af Soretten, som saa at sige kunne bruges — i alt Fald til Dels — af de Lægmand, som ere særlig interesserede i disse Anliggender, Redere og Søfolk. Oprindelig tænkte man sig kun Tilvejebringelsen af en ny Lov for Danmark, og for adskillige Aar siden — det var i 1870 — blev der nedsat en Kommission med dette Bjemed. Egentlig skulde den udarbejde en Sø- og Handelslovgivning, men Kommiss-

tionen indskrænkede foreløbig sit Arbejde til Søloven. Denne Kommission kom imidlertid til at virke meget langsomt af forskellige Grunde, flere af Medlemmerne døde, og Kommissionens Formand blev kaldt til forskellige andre Virksomheder, som forhindrede ham i at udføre dette Hverv. Det var nemlig Højesteretsassessor Klein, der jo altsaa blandt andet i de Aar i nogen Tid var Justitsminister. Imidlertid blev denne Kommission færdig med sit Arbejde i 1882, og det foreligger trykt med Motivet, saaledes som man den Gang havde forenet sig om det. Men saa var der blevet restet Spørgsmaal om og fra svensk Side opfordret til Fællesbestræbelser med de to andre nordiske Lande for om muligt at tilvejebringe ensartede Soretsbestemmelser i disse tre Lande, og det troede man ikke at kunne stige fra sig, men man ansaa det for rigtig, da man havde faaet Opfordring dertil, at give sig i Kæft med denne Opgave. Der blev da aabnet Forhandlinger paa den Maade, at der blev udnævnt et Antal af 5 Mænd i hvert af de tre Lande, hvilke 15 Mænd skulde træde sammen og udarbejde et nyt Sølovsforslag med væsentlig Bemyttelse af det nye danske Forslag, som laa for. Trangen til en ny Lov var for øvrigt ikke saa stor i de to andre Lande som her i Danmark, fordi begge disse Lande, Norge i 1860 og Sverige i 1864, havde faaet ny Lov, men dels var der forskellige Mangler ved disse, maaste navnlig ved den norske, saa at man i og for sig kunde anse en Revision for ønskelig, og dels, som sagt, mente man, at der burde stræbes hen til fælles Regler i dette Retsforhold, hvor netop Beværingerne mellem Landene ere saa hyppige. Den saaledes nedsatte Kommission fik da til Arbejdet. Det vil findes ophøst i Motiverne til nærværende Lovforslag, hvilke Mænd der sad i den, og jeg skal derfor ikke dvæle derved. Kommissionens Arbejde fandt Sted paa den Maade, at den snart samlede sig i det ene Land, snart i det andet, først i København, saa i Stockholm, saa i Norge og saa atter i København. Den saa sig i Stand til at afslutte sit Arbejde ved Udgangen af Aaret 1886, saaledes at den i Marts 1887 til de tre Regeringer kunde afgive i alt væsentligt overensstemmende Lovforslag for hvert især af de 3 Riger. Det er imidlertid efter den svenske Forsatning nødvendigt, at et Lovforslag af denne Bestaaffenhed skal forelægges den svenske Højesteret til Betænkning, forinden det maa forelægges Rigsdagen. Dette skete altsaa med dette Forslag, og den svenske Højesteret gjorde forskellige Bemærkninger.